

Службени ГЛАСНИК општине Ћуприја

Година XXXIV - Број 8

Ћуприја, 05.06.2013.

www.cuprija.rs

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: Уо-112/2011
30.05.2013. године
Београд

Уставни суд у саставу: председник др Драгиша Б. Слијепчевић и судије др Оливера Вучић, др Марија Драшкић, Братислав Ђокић, Весна Илић Прелић, др Горан Илић, др Агнеш Картаг Одри, Катарина Манојловић Андрић, мр Милан Марковић, др Боса Ненадић, Милан Станић, др Драган Стојановић, мр Томислав Стојковић, Сабахудин Тахировић и Предраг Ћетковић, на основу члана 167. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, на седници одржаној 25. априла 2013. године, донео је

О Д Л У К У

1. Утврђује се да одредбе члана 51. став 3. Одлуке о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Ћуприја“, бр. 8/05, 16/05, 27/08, 2/09, 15/09 и 2/11) и члана 1. Одлуке о измени и допуни Одлуке о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Ћуприја“, број 2/11), у време важења, нису биле у сагласности са Уставом и законом.

2. Одбацује се иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости одредаба члана 53. Одлуке о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Ћуприја“, бр. 8/05, 16/05, 27/08, 2/09, 15/09 и 2/11).

3. Одбацује се захтев за обуставу извршења појединачног акта или радње која је предузета на основу Одлуке из тачке 2.

Образложење

Уставном суду поднета је иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости одредаба члана 51. став 3. и члана 53. Одлуке о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Ћуприја“, број 8/05) и члана 1. Одлуке о измени и допуни Одлуке о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Ћуприја“, број 2/11). Иницијативом је предложено да Уставни суд оцени законитост оспорених одредаба Одлуке у односу на одредбе чл. 77. и 78. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 47/03 и 34/06), којима је прописана накнада за коришћење грађевинског земљишта, с обзиром на то да важећи Закон о планирању и изградњи из 2009. године „не садржи одредбе о накнади за коришћење грађевинског земљишта“, али прописује да се ова накнада плаћа у складу са Законом из 2003. године, док се не интегрише у порез на имовину. С тим у вези, у иницијативи се истиче: да одредба члана 51. став 3. Одлуке није у складу са чланом 78. Закона о планирању и изградњи, „којим је тачно предвиђено у ком случају се плаћа накнада за остало грађевинско земљиште у државној својини, па општина није овлашћена да својом одлуком утврђује друге услове за плаћање

накнаде, нити да одређује својину над земљиштем као мерило за плаћање накнаде“; да је одредбама члана 53. основне Одлуке и члана 1. Одлуке о измени и допуни основне Одлуке, Скупштина општине Ћуприја неовлашћено и супротно одредбама члана 77. став 4. Закона, као критеријум за обрачун накнаде за коришћење грађевинског земљишта прописала намену простора, односно објеката (стамбени, пословни и помоћни простор, надземне и подземне инсталације, железничка пруга и водопривредни објекти) и да је такође оспореним чланом 1. Одлуке о изменама и допунама основне Одлуке, Скупштина општине Ћуприја, супротно Закону о планирању и изградњи, одредила водопривредне објекте за обвезнике накнаде за коришћење грађевинског земљишта, иако ови објекти, као добра од општег интереса, по мишљењу иницијатора, не користе погодности које земљиште пружа, већ напротив, утичу на обим и степен уређености земљишта, јер су у функцији заштите од штетног дејства вода, односно поплава. Уставност наведених одредаба Одлуке иницијатор је оспорио искључиво са аспекта одредбе члана 195. став 2. Устава Републике Србије. На крају, иницијатор је предложио да Уставни суд обустави од извршења појединачни акт-решење број 418-1-000917/11 од 16. марта 2011. године, којим је подносиоцу иницијативе утврђена накнада за коришћење грађевинског земљишта за 2011. годину. Како је у току поступка пред Уставним судом оспорена Одлука престала да важи иницијатор се, на захтев Суда, изјаснио да остаје при поднетој иницијативи, „у смислу члана 64. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/07 и 99/11), јер нису отклоњене последице неуставности и незаконитости“ оспорене Одлуке, односно решење које је донето на основу оспорених одредаба Одлуке је још увек на снази.

Скупштина општине Ћуприја је дописом обавестила Уставни суд да је оспорена Одлука престала да важи поступањем на снагу Одлуке о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта („Службени гласник општине Ћуприја“, број 8/11), али се није посебно изјашњавала о наводима изнетим у иницијативи.

У спроведеном поступку Уставни суд је утврдио следеће:

Оспорену Одлуку о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Ћуприја“, број 8/05), донела је Скупштина општине Ћуприја на седници од 30. јуна 2005. године, позивом на одредбе чл. 76, 77, 78, 81. и 87. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 47/03), члана 18. став 1. тачка 7) Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 9/02) и Статута општине Ћуприја. Оспорена Одлука је више пута мењана и ове измене су објављене у „Службеном гласнику општине Ћуприја“, број 16/05, број 27/08, број 2/09, те број 15/09, а последње измене и допуне, које су посебно оспорене иницијативом, су објављене у „Службеном гласнику општине Ћуприја“, број 2/11. Оспореном Одлуком се уређују поступак, услови и начин давања у закуп грађевинског земљишта у државној својини, закупнина, престанак закупа, престанак права коришћења неизграђеног грађевинског земљишта, доношење програма уређивања, као и накнада за уређивање и коришћење грађевинског земљишта за територију општине Ћуприја (члан 1.). Одредбама чл. 32. и 33. оспорене Одлуке, који су систематизовани у глави III „Уређивање и коришћење грађевинског земљишта“ (чл. 32. до 62.), одељак „Опште одредбе“, прописано је, између осталог, да се за коришћење грађевинског земљишта за стамбени и пословни простор утврђују зоне (I-A, I, II, III, IV и V зона) и одређена су њихова подручја и границе. Чланом 49. оспорене Одлуке (одељак „Коришћење грађевинског земљишта“),

прописано је да се за коришћење грађевинског земљишта плаћа накнада (став 1.), да накнаду за коришћење изграђеног јавног и осталог грађевинског земљишта у државној својини плаћа власник објекта (став 2.), да изузетно од става 2. овог члана, накнаду за коришћење грађевинског земљишта плаћа носилац права коришћења на објекту, односно посебном делу објекта, а кад је објекат, односно посебан део објекта дат у закуп на неодређено време - закупац објекта, односно дела објекта, а да код станова на којима постоји станарско право накнаду плаћа носилац станарског права (став 3.). Одредбом члана 50. став 1. оспорене Одлуке предвиђено је да се висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта утврђује у зависности од обима и степена уређености земљишта, његовог положаја у насељу-зонама, опремљености земљишта објектима друштвеног стандарда, саобраћајне повезаности земљишта са локалним, односно градским центром, радним зонама и другим садржајима у насељу и других погодности које земљиште има за кориснике. Оспореном одредбом члана 51. став 3. Одлуке предвиђено је да се за неизграђене парцеле осталог грађевинског земљишта у државној својини плаћа накнада као и за изграђено земљиште које је приведено планирању намени, ако је протекло најмање две године од дана када је то земљиште дато на коришћење ради изградње. Оспореним чланом 53. Одлуке, који је систематизован у одељку „Мерила и начин утврђивања накнаде“, је: прописано да се висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта за стамбени простор одређује по м² бруто стамбеног простора за целу годину коришћења, појединачним ценама, са табеларним прегледом висине накнаде за стамбени простор и за неизграђени простор, односно дворане, за које се накнада одређује по м², у зависности од зоне у којој се овај простор налази (став 1.), као и да се висина накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта за пословни простор утврђује по м² бруто изграђене површине и друге површине за целу годину коришћења по појединачним ценама, са табеларним прегледом висине накнаде за пословни простор, у зависности од зоне у којој се овај простор налази (став 2.); одређен табеларни преглед висине накнаде за изграђени пословни простор линијских објеката (индустријски колосек, саобраћајнице, тротоари, паркинг простори и слично) и неизграђене површине у оквиру комплекса корисника грађевинског земљишта, у зависности од зоне у којој се ови објекти, односно неизграђене површине налазе (став 3.); прописано да се износи из члана 53. увећавају годишње за проценат раста цена на мало према званично објављеним подацима Републичког органа надлежног за послове статистике (став 4.).

Оспореним чланом 1. Одлуке о измени и допуни Одлуке о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Тузла“, број 2/11) допуњен је члан 49. основне Одлуке из 2005. године, са претходним изменама и допунама, тако што је одређено да накнаду за коришћење грађевинског земљишта плаћају власници подземних и надземних инсталација (електро, водоводна и ТТ мрежа, железничких саобраћајница и водопроводних објеката) који се налазе на земљишту које је у власништву државе, односно општине. Одредбама члана 3. наведене Одлуке допуњен је и оспорени члан 53. основне Одлуке и прописано је да се висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта за надземне инсталације одређује по метру дужине за целу годину коришћења, појединачним ценама и дат је табеларни преглед висине накнаде у зависности од зоне у којој се ове инсталације налазе (став 1.) и утврђено је да се висина накнаде за подземну инсталацију утврђује на исти начин и умањује за 50% (став 2.).

Оспорена Одлука, са свим изменама и допунама, престала је да важи у току поступка пред Уставним судом, и то 5. јула 2011. године, када је ступила на снагу Одлука о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта („Службени гласник општине Тузла“, број 8/11). Наиме, сагласно одредби члана 17. важеће Одлуке, даном њеног ступања на снагу престаје да важи Одлука о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Тузла“, бр. 8/05, 16/05, 27/08, 2/09, 15/09 и 2/11).

Одредбом члана 195. став 2. Устава Републике Србије утврђено је да статuti, одлуке и сви други општи акти аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе морају бити сагласни са законом.

Закон о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 47/03, 34/06, 39/09-Одлука Уставног суда и 72/09-други закон), у односу на који иницијатор тражи оцену законитости оспорених одредаба Одлуке, престао је да важи 11. септембра

2009. године, на основу одредбе члана 222. став 1. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/09). Нови Закон о планирању и изградњи не предвиђа плаћање накнаде за коришћење грађевинског земљишта, која је била прописана одредбама члана 77. Закона из 2003. године, због промене у режиму својине на грађевинском земљишту. Међутим, одредбом члана 220. важећег Закона о планирању и изградњи прописано је да се накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћа у складу са Законом о планирању и изградњи из 2003. године, док се наведена накнада не интегрише у порез на имовину. Поред тога, одредбама члана 89. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 24/11) прописано је да се накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћа у складу са Законом о планирању и изградњи из 2003. године, док се наведена накнада не интегрише у порез на имовину, а најкасније до 31. децембра 2013. године (став 1.) и да до истека рока из става 1. овог члана јединица локалне самоуправе прописује ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, а може их прописати узимајући у обзир и намену коришћења објекта (став 2.). Како је цитираним одредбама важећег Закона о планирању и изградњи индиректно продужено важење одредба Закона о планирању и изградњи из 2003. године које уређују накнаду за коришћење грађевинског земљишта, Уставни суд констатовао да се оцена законитости оспорених одредаба Одлуке има извршити и у односу на одредбе Закона о планирању и изградњи из 2003. године које се односе на наведену накнаду.

С тим у вези, Уставни суд указује да је Законом о планирању и изградњи из 2003. године прописано: да грађевинско земљиште јесте земљиште на којем су изграђени објекти и земљиште које служи редовној употреби тих објеката, као и земљиште које је, у складу са Законом, одговарајућим планом предвиђено за изградњу и редовно коришћење објеката и да се грађевинско земљиште користи према његовој намени и на начин којим се обезбеђује његово рационално коришћење, у складу са законом (члан 67.); да грађевинско земљиште може бити јавно грађевинско земљиште и остало грађевинско земљиште (члан 68.); да јавно грађевинско земљиште одређује општим актом општина, у складу са овим законом и урбанистичким планом, као и да се јавно грађевинско земљиште не може отуђити из државне својине (члан 70. ст. 1. и 7.); да се грађевинско земљиште користи као изграђено или неизграђено, да је изграђено грађевинско земљиште оно земљиште на којем су изграђени објекти у складу са законом, намењени за трајну употребу, а да је неизграђено грађевинско земљиште оно земљиште на којем нису изграђени објекти, на којем су изграђени објекти супротно закону или на којем су изграђени привремено објекти (члан 75.). Одредбама члана 77. Закона прописано је: да накнаду за коришћење изграђеног јавног грађевинског земљишта и осталог грађевинског земљишта у државној својини плаћа власник објекта (став 1.); да, изузетно, накнаду из става 1. овог члана плаћа носилац права коришћења на објекту, односно посебном делу објекта, а ако је објекат, односно посебан део објекта дат у закуп, накнаду плаћа закупац објекта, односно дела објекта (став 2.); да накнаду за коришћење неизграђеног јавног грађевинског земљишта и осталог грађевинског земљишта у државној својини плаћа корисник (став 3.); да се висина накнаде из ст. 1. и 2. овог члана, утврђује у зависности од обима и степена уређености земљишта, његовог положаја у насељу, опремљености земљишта објектима друштвеног стандарда, саобраћајне повезаности земљишта са локалним, односно градским центром, радним зонама и другим садржајима у насељу, односно погодностима које земљиште има за кориснике (став 4.); да ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћање накнаде из ст. 1. и 2. овог члана, прописује општина, односно град, односно град Београд (став 5.); да се принудна наплата накнаде из ст. 1. и 2. овог члана врши по прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација (став 6.). Одредбама члана 78. Закона одређено је да се накнада за коришћење осталог грађевинског земљишта које није у државној својини плаћа ако је то земљиште средствима општине, односно другим средствима у државној својини опремљено основним објектима комуналне инфраструктуре (електрична мрежа, водовод, приступни пут и сл.) (став 1.); да се накнада за коришћење осталог неизграђеног грађевинског земљишта плаћа и у случају ако се то земљиште не приведе намени, односно не понуди у откуп општини ради привођења намени, у року од две године од дана доношења

урбанистичког плана (став 2.); да се висина накнаде из става 2. овог члана утврђује, као и за остало изграђено грађевинско земљиште, у складу са овим законом (став 3.); да се у погледу утврђивања обавезе плаћања накнаде из ст. 1. и 2. овог члана, мерила, висине, начина и рокова плаћања, као и принудне наплате накнаде, примењују одредбе члана 77. овог закона (став 4.).

Важећим Законом о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09, 64/10, 24/11 и 121/12) прописано је да је објекат грађевина спојена са тлом, која представља физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину (зграде свих врста, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских комуникација - кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и сл.) (члан 2. тачка 22)). Законом је такође дефинисан појам помоћних, економских, линијских инфраструктурних објеката и објеката комуналне инфраструктуре (члан 2. тач. 24)-27)). Сагласно Закону, уређење простора врши се просторним и урбанистичким планирањем, односно доношењем планских докумената у које спадају просторни и урбанистички планови (члан 11. став 1.). Просторни планови су, између осталог, и просторни план јединице локалне самоуправе чији су саставни део и правила грађења (члан 29. тачка 2)), која садрже, нарочито, и врсту и намену објеката који се могу градити у појединачним зонама под условима утврђеним планским документом, односно врсту и намену објеката чија је изградња забрањена у тим зонама (члан 31. став 1. тачка 1)).

Законом о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 129/07) прописано је: да општина, преко својих органа, у складу с Уставом и законом утврђује стопе изворних прихода општине, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада и да доноси програме уређења грађевинског земљишта, уређује и обезбеђује вршење послова уређења и коришћења грађевинског земљишта и утврђује висину накнаде за уређивање и коришћење грађевинског земљишта (члан 20. тач. 4) и 8)).

Законом о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 62/06, 47/11 и 93/12) прописано је да јединици локалне самоуправе припадају изворни приходи остварени на њеној територији, и то, између осталог, и друге накнаде у складу са законом (члан 6. тачка 7)) и да стопе изворних прихода, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада утврђује скупштина јединице локалне самоуправе својом одлуком, у складу са законом (члан 7. став 1.).

Из наведеног произлази да је општина овлашћена да уређује и обезбеђује коришћење грађевинског земљишта, као и да је надлежни орган јединице локалне самоуправе овлашћен да својом одлуком утврди ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, у складу са Законом о планирању и изградњи. Међутим, наведеним Законом није дато овлашћење јединице локалне самоуправе да регулише плаћање накнаде за коришћење осталог неизграђеног грађевинског земљишта у државној својини, тј. да одређује у којим случајевима се плаћа накнада за коришћење овог земљишта, с обзиром на то да је ово питање уређено Законом. У том смислу, Уставни суд констатује да је одредбама члана 78. Закона прописано да се накнада за коришћење осталог неизграђеног грађевинског земљишта плаћа и у случају ако се то земљиште не приведе намени, односно не понуди у откуп општини ради привођења намени, у року од две године од дана доношења урбанистичког плана (став 2.); да се висина наведене накнаде утврђује као и за остало изграђено грађевинско земљиште, у складу са овим законом (став 3.), као и да се у погледу утврђивања обавезе плаћања ове накнаде, мерила, висине, начина и рокова плаћања, као и принудне наплате накнаде, примењују одредбе члана 77. овог закона (став 4.). С обзиром на изнетом, Уставни суд је утврдио да је Скупштина општине Ћуприја прекорачила своја овлашћења када је оспореном одредбом члана 51. став 3. Одлуке одредила када се плаћа накнада за коришћење осталог неизграђеног грађевинског земљишта у државној својини, с обзиром на то да се случајеви у којима се плаћа накнада за коришћење овог земљишта уређени одредбом члана 78. став 2. Закона, а да је, у смислу одредаба ст. 3. и 4. истог члана Закона, Скупштина општине Ћуприја једино била овлашћена да оспореном Одлуком уреди ближе критеријуме, мерила, висину, начин и

рокове плаћања ове накнаде, у складу са Законом. Сагласно изнетом, Уставни суд је оценио да оспорена одредба члана 51. став 3. Одлуке („Службени гласник општине Ћуприја“, бр. 8/05, 16/05, 27/08, 2/09, 15/09 и 2/11), у време важења, није била у сагласности са Законом о планирању и изградњи.

Разматрајући законитост одредаба оспореног члана 53. Одлуке, којима је утврђена висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта на територији општине Ћуприја, Уставни суд је пошао од одредбе члана 77. став 4. Закона о планирању и изградњи из 2003. године којом су предвиђени критеријуми за утврђивање висине накнаде за коришћење грађевинског земљишта којих се општина мора придржавати приликом одређивања висине ове накнаде. Ти критеријуми се односе на обим и степен уређености земљишта, његов положај у насељу, опремљеност земљишта објектима друштва стандарда, саобраћајну повезаност земљишта са локалним, односно градским центром, радним зонама и другим садржајима у насељу, односно погодностима које земљиште има за кориснике. Поред наведеног, одредбом члана 89. став 2. Закона о изменама и допунама важећег Закона о планирању и изградњи прописано је да јединица локалне самоуправе прописује ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, а може их прописати узимајући у обзир и намену коришћења објекта кога се, сагласно Закону, одређује одговарајућим планским документом. Дакле, намена коришћења објекта је један од законских критеријума на основу кога се цене погодности које грађевинско земљиште пружа његовим корисницима и на основу кога се утврђује висина накнаде за његово коришћење. Сагласно одредби члана 77. став 5. Закона, општина је овлашћена да у оквиру наведених, Законом утврђених критеријума, својим актом пропише ближе критеријуме и мерила за утврђивање висине накнаде за коришћење грађевинског земљишта.

С тим у вези, Уставни суд констатује да је одредбом члана 50. став 1. оспорене Одлуке, Скупштина општине Ћуприја преузела критеријуме за утврђивање висине накнаде за коришћење грађевинског земљишта из Закона о планирању и изградњи из 2003. године и применом ових критеријума одредила шест зона грађевинског земљишта на територији своје општине, чије подручје и границе је прописала одредбама чл. 32. и 33. оспорене Одлуке. Прописујући оспореним чланом 53. Одлуке висину накнаде за коришћење грађевинског земљишта по зонама, Скупштина општине Ћуприја је увела још један законски критеријум од кога зависи висина накнаде, а који није утврђен у члану 50. став 1. оспорене Одлуке, а то је намена коришћења објекта, односно простора (за становање или за пословну делатност). Надаље, утврђени критеријум намене коришћења објекта, односно простора за пословну делатност, доносилац оспореног акта је ближе разрадио тако што је оспореним чланом 53. Одлуке посебно утврдио висину накнаде за коришћење грађевинског земљишта за линијске објекте (индустријски колосек, саобраћајнице, тротоари, паркинг простор) и подземне и надземне инсталације које служе за обављање електроенергетске, водоводне, телекомуникацијске и делатности водопривредних објеката и за обављање железничког саобраћаја. Имајући у виду да је оспореним чланом 53. Одлуке Скупштина општине Ћуприја прописала и ближе разрадила критеријум намене коришћења објекта, сагласно Закону о планирању и изградњи, Уставни суд је нашао да изнетим разлозима у иницијативи није поткрепљена тврдња да има основа за покретање поступка за оцену уставности и законитости одредаба члана 53. Одлуке („Службени гласник општине Ћуприја“, бр. 8/05, 16/05, 27/08, 2/09, 15/09 и 2/11), у време важења, па је сагласно члану 53. став 2. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/07, 99/11 и 18/13-УС), иницијативу у овом делу одбацио, одлучујући као у тачки 2. изреке.

Разматрајући законитост оспореног члана 1. Одлуке о измени и допуни Одлуке о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Ћуприја“, број 2/11), Уставни суд је утврдио да је овим чланом Одлуке допуњен члан 49. основног текста Одлуке којим су, између осталог, утврђени обвезници накнаде за коришћење грађевинског земљишта, тако што је додат нови став 4. којим је прописано да накнаду за коришћење грађевинског земљишта плаћају власници подземних и надземних инсталација (електро, водоводна и ТТ мрежа, железничких саобраћајница и водопривредних објеката) који се налазе на земљишту које је у власништву државе, односно општине.

С тим у вези, Уставни суд констатује да су одредбама члана 77. ст. 1. до 3. Закона о планирању и изградњи из 2003. године одређени обвезници плаћања накнаде за коришћење изграђеног и неизграђеног јавног грађевинског земљишта и осталог грађевинског земљишта у државној својини, а да је одредбом члана 78. став 1. Закона утврђена обавеза плаћања накнаде за коришћење осталог грађевинског земљишта које није у државној својини само под условом да је то земљиште средствима општине, односно другим средствима у државној својини опремљено основним објектима инфраструктуре. Из наведеног произлази да Законом није дато овлашћење јединици локалне самоуправе да својим актом одреди ко су обвезници накнаде за коришћење грађевинског земљишта, те је стога Уставни суд утврдио да оспорена одредба члана 1. Одлуке о измени и допуни Одлуке о грађевинском земљишту („Службени гласник општине Ћуприја“, број 2/11), није, у време важења, била у сагласности са Законом, јер су њоме одређени обвезници накнаде, и то на другачији начин него што је Законом прописано. Уставни суд указује да је у одлукама ГУо-131/2000 од 21. новембра 2002. године („Службени гласник РС“, број 91/02), ГУо-677/2011 од 15. новембра 2012. године („Службени гласник РС“, број 120/12) и ГУо-1603/2010 од 17. јануара 2013. године („Службени гласник РС“, број 16/13), изнео став да обвезници накнаде за коришћење грађевинског земљишта не могу бити утврђени одредбама аката јединица локалне самоуправе, с обзиром на то да се ради о материји која је уређена законом, при чему је у наведеној Одлуци ГУо-1603/2010 од 17. јануара 2013. године, Суд између осталог, утврдио неуставност и незаконитост одредбе акта јединице локалне самоуправе којом су као обвезници накнаде за коришћење грађевинског земљишта одређени и власници или корисници подземних и надземних инсталација (електро и ТТ мрежа и железничких саобраћајница) и власници или корисници водопривредних објеката.

С обзиром на то да одредбе члана 51. став 3. интегралног текста оспорене Одлуке и члана 1. Одлуке о измени и допуни Одлуке о грађевинском земљишту, у време важења, нису биле у сагласности са законом, а да према одредби члана 195. став 2. Устава, општи акти јединица локалне самоуправе морају бити сагласни са законом, Уставни суд је оценио да наведене одредбе оспорене Одлуке, у време важења, нису биле у сагласности ни са Уставом.

Према одредби члана 64. Закона о Уставном суду, кад је у току поступка општи акт престао да важи, али нису отклоњене последице неуставности или незаконитости, Уставни суд може одлуком утврдити да општи акт није био у сагласности с Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговором или законом.

Будући да је у току поступка оцене уставности и законитости оспорене одредбе члана 51. Одлуке правно стање потпуно утврђено и да су прикупљени подаци пружали поуздан основ за одлучивање, да је оспореном одредбом члана 1. Одлуке о измени и допуни Одлуке о грађевинском земљишту из 2011. године регулисано питање о коме Суд већ има заузет став у предметима ГУо-131/2000, ГУо-677/2011 и ГУо-1603/2010, као и да су оспорене одредбе наведених одлука произвеле последице у примени, Уставни суд је, на основу одредаба члана 53. став 3. и члана 64. Закона о Уставном суду, одлучио као у тачки 1. изреке, без доношења решења о покретању поступка.

С обзиром на то да је Суд донео коначну одлуку, захтев за обуставу извршења појединачног акта или радње предузете на основу интегралног текста оспорене Одлуке, Уставни суд је одбацио, сагласно одредби члана 56. став 3) Закона о Уставном суду, као у тачки 3. изреке.

На основу изложеног и одредаба члана 42а став 1. тачка 2), члана 45. тач. 1) и 4) и члана 46. тач. 3) и 5) Закона о Уставном суду и члана 84. Пословника о раду Уставног суда („Службени гласник РС“, бр. 24/08, 27/08 и 76/11), Уставни суд је донео Одлуку као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА

др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

На основу члана 46. Закона о локалној самоуправи („Сл.гласник РС“, бр.129/07) и члана 60. Статута општине Ћуприја („Сл.гласник општине Ћуприја“, бр.14/08), Општинско веће општине Ћуприја на седници одржаној дана 04.06.2013.године, доноси

РЕШЕЊЕ
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРАВИЛНИК О
ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О
УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И
СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЕСТА, БР.02-96/2013-01
ОД 30.05.2013. ГОДИНЕ

И ДАЈЕ СЕ сагласност на Правилник о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места, бр. 02-96/2013-01 од 30.05.2013. године, уз измену у чл.1. тако што се бришу речи: „а по налогу овлашћеног лица“.

II Решење и Правилник објавити у Службеном гласнику општине Ћуприја.

III Решење доставити:

- Секретару СО-е Ћуприја
- Персоналној служби
- Начелнику Општинске управе
- а/а

ОПШТИНСКО ВЕЋЕ ОПШТИНЕ ЋУПРИЈА
БРОЈ: 06-80/2013-01-1 од 04.06.2013. године

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ ОПШТИНСКОГ ВЕЋА
Миленко Микић

На основу члана 59. Закона о локалној самоуправи („Сл.гласник РС“, бр.129/07), члана 76. Статута општине Ћуприја („Сл.гласник општине Ћуприја“, бр.14/08) и члана 35. Одлуке о организацији Општинске управе („Сл.гласник општине Ћуприја“, бр.25/2012), начелник Општинске управе, уз сагласност Општинског већа, доноси

П Р А В И Л Н И К

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О
УНУТРАШЊОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ И
СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЕСТА (БРОЈ 02-21/09-01
ОД 27.02.2009.ГОДИНЕ)

Члан 1.

У члану 25. Одељење за локалну пореску администрацију код радног места: "Порески контролор" у опису радног места се додаје текст: "По потреби обавља послове возача, а по налогу овлашћеног лица".

Члан 2.

У члану 27. у Одељењу за пројектовање и развој услови за обављање послова код радног места "Послови за локални економски развој", мењају се и гласе: "ВСС, VII степен Академија лепих уметности, 1 година радног искуства и положен државни стручни испит. Број извршиоца се мења и гласи 1 извршилац.

Члан 3.

Овај Правилник ступа на снагу 8. дана од дана објављивања у "Службеном гласнику општине Ћуприја".

ОПШТИНСКА УПРАВА ОПШТИНЕ ЋУПРИЈА
БРОЈ: 02-96/2013-01 од 30.05.2013. године

НАЧЕЛНИК ОПШТИНСКЕ УПРАВЕ
Љиљана Илић, дипл. правник

САДРЖАЈ

Одлука Уставног суда број IУо-112/2011 од 30.05.2013. године	1
Решење о давању сагласности на Правилник о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места, бр.02-96/2013 01 од 30.05.2013. године	4
Правилник о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места (број 02-21/09-01 од 27.02.2009.године)	4

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК ОПШТИНЕ ЋУПРИЈА

Главни и одговорни уредник: Далиборка Ковачевић-Илић, секретар Скупштине општине Ћуприја

телефон: 035/8470-248 , 8470-631, факс: 035/476-530

Штампа: Општинска управа општине Ћуприја

Тех. припрема: Одељење за пројектовање и развој, Служба за информатичку подршку

Годишња претплата 1500,00 дин, појединачни примерак 150,00 дин. („Сл.гласник општине Ћуприја бр.23/2012“)

уплата на жиро рачун 840-742351-843-94 позив на број: 96-033 орган управе општине Ћуприја

info@cuprija.rs

www.cuprija.rs